

Πρξ 8,26-40

Ὁ διάκονος Φίλιππος καί ὁ Αἰθίοπας

Φανταστεῖτε, παιδιά, νά παίρναμε μιά μέρα ἕνα τέτοιο γράμμα (ἐμφανίζουμε ἕναν μεγάλο φάκελο, ὅπου στό ὄνομα τοῦ παραλήπτη εἶναι γραμμένο τό Κατηχητικό μας). Ἀποστολέας; Ὁ Θεός! Παραλήπτης; Τό δικό μας ὄνομα! Ἕνα γράμμα ἀπό τόν Θεό γιά μᾶς! Μέ πόση περιέργεια θά τό ἀνοίγαμε, μέ πόση λαχτάρα, μέ τί καρδιοχτύπι!

Μᾶς ἔστειλε σι' ἀλήθεια, παιδιά, ὁ Θεός ἕνα γράμμα! Τό ἔγραψε γιά μᾶς **μέ τό χέρι τῶν προφητῶν καί τῶν ἀποστόλων**. Ποιό εἶναι τό γράμμα τοῦ Θεοῦ; Ἡ **Ἁγία Γραφή** (δείχνουμε στά παιδιά μία **Ἁγία Γραφή** ἢ μία **Καينὴ Διαθήκη**). Στίς σελίδες αὐτοῦ τοῦ βιβλίου μᾶς μιλά ὁ ἴδιος ὁ Θεός! Γι' αὐτό ὀνομάζεται **θεόπνευστο**, δηλαδή ἐμπνευσμένο ἀπό τόν Θεό.

Αὐτό τό βιβλίο κρατοῦσε στά χέρια του, πολλά χρόνια πρὶν, **στήν ἐποχή τῶν ἀποστόλων**, ἕνας **ἀξιωματοῦχος Αἰθίοπας***. Ἐπέστρεφε ἀπό τό προσκύνημά του στόν Ναό τῶν Ἱεροσολύμων καί πήγαινε στήν πόλη Γάζα. Ἦταν ὁ **γενικός ταμίας τῆς Κανδάκης, τῆς βασίλισσας τῶν Αἰθιόπων**· ὁ ὑπουργός τῶν οἰκονομικῶν, θά λέγαμε σήμερα.

Ὁ ἀξιωματοῦχος αὐτός δέν πίστευε στούς ψεύτικους θεούς πού προσκυνοῦσαν στήν πατρίδα του. Γνώρισε τόν ἀληθινό Θεό, πού λάτρευαν τότε οἱ Ἰουδαῖοι. Καί γεννήθηκε μέσα του **δυνατή μιά ἐπιθυμία: νά μάθει γι' Αὐτόν ὅσο τό δυνατόν περισσότερο!** Πῶς θά μπορούσε ἄραγε αὐτό νά τό πετύχει; Ρώτησε καί πληροφορήθηκε ὅτι ὑπάρχει ἕνα βιβλίο πού μιλά γι' αὐτόν τόν Θεό. Πιό σωστά, **μέσα ἀπό τίς σελίδες του μιλά ὁ ἴδιος ὁ Θεός!**

Καί τί δέν θά ἔδινε ὁ Αἰθίοπας γιά ν' ἀποκτήσει αὐτό τό βιβλίο! Πραγματικά, ἔφαξε, τό βρῆκε καί μπόρεσε νά τό προμηθευτεῖ. Πόση ἦταν ἡ χαρά του! Κρατοῦσε, ἐπιτέλους, **στά χέρια του τήν ἀλήθεια, τόν λόγο τοῦ Θεοῦ!** Συγκινημένος ἄρχισε νά διαβάζει. Ρουφοῦσε ἀχόρταγα τήν κάθε λέξη.

Καί νά, τώρα στό ταξίδι του τό ἔχει πάρει μαζί του! **Δέν ἤθελε νά τό ἀποχωριστεῖ οὔτε μιά μέρα.** Ὅσο τό διάβαζε, τόσο πιό πολύ τό ἀγαποῦσε. Τοῦ φαινόταν **πιό πολύτιμο κι ἀπ' ὅλο τό χρυσάφι** τῆς βασιλίσσας του. Βέβαια, δέν τά καταλάβαινε ὅλα, εἶχε πολλές **ἀπορίες.** Συνέχιζε ὅμως νά τό διαβάζει μέ προσοχή καί ἀγάπη.

Καθισμένος στήν πολυτελῆ του ἄμαξα, λοιπόν, διάβαζε ἀφοσιωμένος ἀπό τό ἀγαπημένο του βιβλίο τά λόγια τοῦ **προφήτη Ἡσαΐα:** «Σάν πρόβατο ὁδηγήθηκε στή σφαγή... Γιά τίς ἁμαρτίες τοῦ λαοῦ μου ὁδηγήθηκε στόν θάνατο» (βλ. Ἡσ 53,7-8). Τί νά σημαίνουν ἄραγε αὐτά τά θεϊκά λόγια; Ἀχ, καί νά βρισκόταν κάποιος νά τοῦ τά ἐξηγήσει!

Ἀπορροφημένος ὅπως ἦταν ἀπό τή μελέτη του, δέν κατάλαβε ὅτι κάποιος περπατοῦσε δίπλα στήν ἄμαξά του. Ἦταν ὁ **διάκονος Φίλιππος.** Τόν ἔστειλε ὁ Θεός, γιά νά ἱκανοποιήσει τήν ὁμορφή ἐπιθυμία τοῦ Αἰθίοπα.

Ἄκουσε ὁ Φίλιππος τόν ἀξιωματοῦχο νά διαβάζει δυνατά τά λόγια τοῦ Ἡσαΐα καί τόν ρωτᾷ:

- Ἄραγε, καταλαβαίνεις αὐτά πού διαβάζεις;

Μέ εὐγένεια, ἀλλά καί μέ λύπη ὁ ἄρχοντας τοῦ ἀπαντάει:

- Πώς μπορώ να καταλάβω αν κάποιος δέν μου εξηγήσει; Σέ παρακαλώ, αν εσύ γνωρίζεις, ανέβα στην άμαζά μου και κάθισε έδω μαζί μου να μου τά εξηγήσεις.

Άμέσως ό Φίλιππος βρέθηκε πάνω στην άμαξα και κάθισε δίπλα του.

- Για ποιόν τά λέει αυτά ό προφήτης; Για τόν έαυτό του ή για κάποιον άλλον; ρωτά ό Αιθίοπας μέ ενδιαφέρον.

Και ό Φίλιππος τοῦ εξηγεί:

- Τά λέει για τόν Ίησού Χριστό, τόν σωτήρα τοῦ κόσμου.

Κι άρχισε να τοῦ μιλά για τόν Χριστό: για τή γέννησή Του, τή διδασκαλία και τά θαύματά Του, τή σταύρωση και τήν ανάστασή Του, αλλά και για τήν ανάληψή Του στους οὐρανούς και για τήν Πεντηκοστή. Τοῦ εξήγησε τίς προφητεῖες. Διηγήθηκε τά γεγονότα, ὅπως διαδραματίστηκαν λίγες μέρες πρίν στά Ίεροσόλυμα. Μέσα σέ λίγη ὥρα σάν να διάβασε ό Αιθίοπας ὅλη τήν Άγία Γραφή, Παλαιά και Καινή Διαθήκη. Τί ταξίδι ήταν αυτό! Τί δῶρο τοῦ ἔστειλε ό Θεός! Άνοιξαν τά μάτια τῆς ψυχῆς του. Κι όταν άκουσε ὅτι ὅποιος βαπτίζεται στό ὄνομα τῆς Άγίας Τριάδας γίνεται παιδί τοῦ Θεοῦ, σκίρτησε ή καρδιά του.

- Νά έδω ἔχει νερό! εἶπε μέ λαχτάρα, μόλις εἶδε ένα ποταμάκι να κυλά δίπλα τους. Τί μ' ἔμποδίζει να βαπτιστῶ;

- Πιστεύεις μ' ὅλη σου τήν καρδιά; τόν ρωτά ό Φίλιππος.

- Πιστεύω, φώναξε ό Αιθίοπας, πώς ό Ίησοῦς Χριστός είναι ό Υἱός τοῦ Θεοῦ.

- Τότε μπορείς να βαπτιστεῖς.

Πραγματικά, μέσα στην ήσυχία τῆς ἔρημιᾶς, ὅπου μόνο τό γάργαρο νερό άκουγόταν, ό Φίλιππος βαπτίζει στό ὄνομα τῆς Άγίας Τριάδας τόν πλούσιο άρχοντα, πού σκύβει μπρός του ταπεινά. Ποιός μπορεί να περιγράψει τή χαρά πού πλημμυρίζει τόν νεοφώτιστο Αιθίοπα; Εἶναι ὅσο ποτέ άλλοτε εὐτυχισμένος!

Μόλις τελείωσε ή βάπτιση, τό Άγιο Πνεῦμα μ' έναν θαυμαστό

τρόπο ἄρπαξε τόν Φίλιππο καί τόν μετέφερε σέ ἄλλη πόλη, τήν **Ἄζω-
το**, γιά νά κηρύξει κι ἐκεῖ τό εὐαγγέλιο. Ὁ Αἰθίοπας συνέχισε χα-
ρούμενος τόν δρόμο του. Ἦταν πλέον **ἕνας καινούργιος
ἄνθρωπος**: ὁ πρῶην εἰδωλολάτρης ἔγινε παιδί τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ!
Τί θαυμαστό! Ἡ Ἐκκλησία μας γιορτάζει τό γεγονός αὐτό κάθε
χρόνο στίς **27 Αὐγούστου**.

Ἀγία Γραφή, τό γράμμα τοῦ Θεοῦ

Ὁ Θεός ἔστειλε τόν Φίλιππο νά ἐξηγήσει στόν Αἰθίοπα τά λόγια
τοῦ προφήτη Ἡσαΐα. Σέ μᾶς, παιδιά, στέλνει ἄνθρώπους γιά νά μᾶς
ἐξηγήσουν τά θεϊκά Του λόγια; Ναί, τούς **ἱερεῖς** καί τούς **ἱεροκή-
ρυκες** πού ἐξηγοῦν τό Εὐαγγέλιο κάθε Κυριακή στή Θεία Λειτουργ-
γία. Ἀλλά καί ὅλους τούς **κατηχητές** πού μᾶς ἐξηγοῦν τά λόγια τοῦ
Θεοῦ στό Κατηχητικό. Νά, αὐτή ἡ εὐλογημένη συντροφία μας, τί
ἄλλο εἶναι; Ἕνα δῶρο πού μᾶς χαρίζει ὁ Θεός, γιά νά μαθαίνουμε
τίς θεϊκές ἀλήθειες.

Ἔχουμε ἄραγε ἐμεῖς, παιδιά, τήν ἐπιθυμία πού εἶχε στήν καρδιά
του ὁ Αἰθίοπας; Ἐκεῖνος λαχταροῦσε νά γνωρίσει ὅσο τό δυνατόν
περισσότερο τόν Θεό. Ἐφαξε καί βρῆκε καί ἀγόρασε τό βιβλίον Του.
Τό διάβαζε μέ ἀγάπη καί ἐνδιαφέρον. Δέν ἤθελε νά τό ἀποχωριστεῖ
οὔτε μιά μέρα. Δέν τά καταλάβαινε, βέβαια, ὅλα. Ἀλλά μόλις βρῆκε
τόν κατάλληλο ἄνθρωπο, φρόντισε νά λύσει τίς ἀπορίες του. Διψοῦ-
σε ἡ καρδιά του νά μάθει γιά τόν Θεό. **Ἐμεῖς ἐρχόμαστε μ' αὐτή
τή δίψα στό Κατηχητικό;**

Ναί, κάποια παιδιά μοιάζουν μέ τά **διψασμένα ἐλάφια**, πού τρέ-
χουν στίς πηγές καί σκύβουν καί πίνουν ἀχόρταγα νερό μέχρι νά
ξεδιψάσουν (*δείχνουμε τή ζωγραφιά, βλ. ἐποπικό ὑλικό*). Ἔτσι κι

αυτά τὰ παιδιά τρέχουν **μέ λαχτάρα στο Κατηχητικό**, ἀκοῦν **μέ προσοχή τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ** καί ξεδιψᾷ ἡ ψυχὴ τους.

Κι εἶναι καί κάποια παιδιά πού φροντίζουν, σάν τόν Αἰθίοπα, **ν' ἀποκτήσουν τό Βιβλίο τοῦ Θεοῦ**. Μέσα στο δωματίό τους, στήν πió καλὴ γωνιά -στὴ βιβλιοθήκη, στο γραφεῖο τους, στο κομοδίνο δίπλα στο κρεβάτι τους- τοποθετοῦν μέ ἀγάπη τό Γράμμα τοῦ Θεοῦ. Καί δέν περνᾷ μέρα πού νά μή διαβάσουν ἔστω μιά μικρὴ περικοπὴ. Δέν τὰ καταλαβαίνουν, βέβαια, ὅλα. Ἀλλὰ σάν τόν Αἰθίοπα, μόλις βροῦν τό κατάλληλο πρόσωπο, λύνουν τίς ἀπορίες τους.

Εἶναι, σ' ἀλήθεια, εὐλογημένα τὰ παιδιά πού ἀγαποῦν καί διαβάζουν καθημερινὰ τό Γράμμα τοῦ Θεοῦ· **ἔχουν μεγάλη προκοπὴ στὴ ζωὴ τους** (βλ. Α΄ Τι 4,16). Θά σᾶς διηγηθῶ τὴ θαυμαστὴ ἀλλαγὴ ἑνὸς παιδιοῦ, ὅπως τὴν ἄκουσα ἀπὸ τὴ δασκάλα του· εἶναι πραγματικό γεγονός:

Ὁ Βασίλης ἦταν μαθητὴς σ' ἓνα χωριό τῆς Κορινθίας. Ὅταν διορίστηκε ἡ δασκάλα στο σχολεῖο του, ἀντιμετώπισε μιά σοβαρὴ δυσκολία. Ὅλα τὰ παιδιά εἶχαν κι ἓνα παράπονο ἀπὸ τόν Βασίλη. Κάθε μέρα ἄκουγε: «Κυρία, ὁ Βασίλης μέ χτύπησε, ...μοῦ μουτζούρωσε τό τετράδιο, ...μᾶς πῆρε τὴν μπάλα, ...εἶπε μιά πολὺ ἄσχημη βρισιὰ». Συνεχῶς δημιουργοῦσε προβλήματα αὐτό τό παιδί! Οἱ γονεῖς του δέν ἤξεραν πιά τί νά κάνουν. Τ' ἀδέρφια του ἔλεγαν πὼς δέν τόν ἄντεχαν ἄλλο.

Ἀπὸ τόν πρῶτο μήνα τῆς σχολικῆς χρονιᾶς ἡ δασκάλα, στο μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, μίλησε στήν τάξη της γιὰ τό Βιβλίο τοῦ Θεοῦ. Σύντομα, ὅλα τὰ παιδιά προμηθεύτηκαν τὴν Καινὴ Διαθήκη καί ἄρχισαν νά τὴ διαβάζουν μέ πολλὴ ὀρεξή. Εἶχαν καί συναγωνισμό μεταξύ τους ποίος θά διαβάσει περισσότερο. Ἀπέκτησε καί ὁ Βασίλης τὴν Καινὴ Διαθήκη. Τὴ διάβασε μάλιστα μέ τόση προσοχή, ὥστε ἔμαθε ἀπ' ἔξω ὁλόκληρα κομμάτια. Ὅταν ἡ δασκάλα τοὺς ἔκανε κάποια ἐρώτηση μέσα ἀπὸ τὴν Ἀγία Γραφή, αὐτὸς πρῶτος ἀπαντοῦσε. Ἀλλὰ τό συγκλονιστικότερο ἦταν πὼς ὅσο διάβαζε τὴν Ἀγία

Γραφή, τόσο περισσότερο άλλαζε ή συμπεριφορά του. Δέν τελείωσε ακόμη ή σχολική χρονιά, κι όλοι, μικροί μεγάλοι -γονεῖς, δάσκαλοι, συμμαθητές- καμάρωναν ἕναν ἄλλο Βασίλη. Σταμάτησε νά βρίζει, νά κάνει ἀταξίες, κι ἦταν σ' όλους πολύ ἀγαπητός. Ἡ μικρότερη ἀδερφή του σέ μιά ἔκθεσή της μέ θέμα «Ἡ οἰκογένειά μου» ἔγραφε γιά τόν ἀδερφό της: «...Ἐχω κι ἕναν ἅγιο ἀδερφό, τόν Βασίλη».

Πραγματικά, παιδιά, τό Γράμμα τοῦ Θεοῦ ἔχει **μιά μοναδική δύναμη: ν' ἀλλάζει τήν καρδιά μας, ν' ἀλλάζει τή συμπεριφορά μας**. Ὑπάρχουν πολλά καλά βιβλία πού μᾶς **μορφώνουν**. Ὑπάρχουν καί κάποια -ἐλπίζω νά μήν ἔχετε σχέση μ' αὐτά- πού μᾶς **πα-ραμορφώνουν**, δηλαδή ἀλλοιώνουν κι ἀσχημίζουν τήν προσωπι-κότητά μας. Ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι τό μοναδικό βιβλίο πού μᾶς **μετα-μορφώνει**. Μᾶς βοηθᾷ, δηλαδή, ν' ἀλλάζουμε: νά κόψουμε ἐλατ-τώματα καί νά καλλιεργήσουμε ἀρετές! Κάνει τόν ἄγριο ἄνθρωπο ἅγιο· αὐτόν πού εἶναι σάν τό κάρβουνο, τόν κάνει σάν διαμάντι· κι αὐτόν πού μοιάζει μέ κοράκι τόν κάνει σάν περιστέρι! (Δείχνουμε τήν ἀντίστοιχη ἀφίσα, βλ. ἐποπτικό ὑλικό, καί ἐπαναλαμβάνουμε τό τρίστιχο πού ἀκολουθεῖ μαζί μέ τά παιδιά, ἀφοῦ τά χωρίσουμε σέ τρεῖς ομάδες γιά νά φωνάζει ἡ καθεμιά ἕναν στίχο. Στό τέλος τοῦ μαθήματος εἶναι καλό νά δείξουμε στά παιδιά διάφορες ἐκδόσεις τῆς Καινῆς Διαθήκης καί νά τά προτρέψουμε ν' ἀποκτήσουν τήν προσωπική τους Καινή Διαθήκη. Ἀπαραίτητη εἶναι καί μία ξενάγηση στά βιβλία της, μέ ἰδιαίτερη ἀναφορά στίς «Πράξεις τῶν Ἀποστό-λων», ἀπ' ὅπου θά εἶναι φέτος οἱ περισσότερες ἱστορίες πού θά ἀκούσουν στό Κατηχητικό).

**Τό καλό βιβλίο μορφώνει,
τό κακό παραμορφώνει,
ἡ Ἁγία Γραφή μεταμορφώνει!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Έγχρωμη εικόνα.
2. «Γράμματα από τόν ουρανό».
3. Άφισα.
4. Νεοσύνθετο τροπάριο σέ άρχεϊο κειμένου-ήχου.
5. Τραγούδια: α) «Άγαπῶ ὅλα τά παιδάκια»: τραγούδι σέ άρχεϊο ήχου. β) Αυτόσχέδιο τραγουδι (στή μουσική τοῦ προηγούμενου τραγουδιού).
6. Ζωγραφιά.
7. Τά βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης.
8. Κρυπτόλεξο.
9. Παιχνίδι.
10. Κατασκευή: κάδρο μέ τήν Ἁγία Γραφή.
11. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.

Ὑποσημείωση: Αἰθιοπία ὀνομαζόταν ἡ περιοχή δυτικά ἀπό τήν Ἐρυθρά Θάλασσα καί νότια τῆς Αἰγύπτου καί τῆς Λιβύης. Περιλάμβανε τή Νουβία, τή Σομαλία καί τή σημερινή Αἰθιοπία.